

به نام خداوندی که بی دلیل مهربان است

موضوع: دادگاه های شورشی

ستاره شفیعی سرشت دانشجو کارشناسی حقوق

موسسه آموزش عالی زند شیراز

فهرست مطالب

چکیده	
مقدمه	
گفتار یک	
گفتار دو	
گفتار سه	
گفتار چهار	
نتیجه گیری	
منابع	

Abstract

War zones are sometimes described as lawless zones, but this is rarely the case.

Armed insurgents often replace the government as the purveyor of law and justice in the areas under their control.

Insurgent tribunals based on extensive fieldwork provide compelling and unique insights into the governance of armed groups, a phenomenon that has hitherto been largely unknown.

It has not been understood.

Rebel courts using a series of detailed case studies of non-state armed groups in a wide range of conflict settings, including the FARC armed forces in Colombia, the Islamic State in Syria and Iraq, the Taliban in Afghanistan, the Tamil tigers in Sri Lanka, the Kurds in Turkey, the Democratic armed party in Syria, and the Kurdish minority in Iraq argue that it is possible for non-state armed groups to legally establish and operate a system of courts to administer Justice.

The rules of public international law that regulates conduct in war can be interpreted as a license to establish courts by armed groups.

The key question that we researched about Rebel courts was whether those who claim to administer Justice in areas of armed conflict have the ability to administer fairness and Justice as they say?

What is the structure of these courts?

In what areas of Justice do they establish?

I hope you enjoy reading this research and its informative content.

چکیده

مناطق جنگی گاهی اوقات به عنوان مناطق بی قانون توصیف میشوند اما به ندرت چنین است. شورشیان مسلح اغلب جایگزین دولت به عنوان تامین کننده قانون در مناطق تحت حاکمیت خودشان می شوند؛ دادگاه های شورشی بر اساس کار میدانی گسترده، بینش قانع کننده و منحصر به فردی در مورد حکومت قضایی نیروهای مسلح بیان می کنند، پدیده ای که تاکنون قابل درک نبوده است. دادگاه های شورشی با استفاده از مجموعه ای از مطالعات موردی دقیق درباره گروه های مسلح غیر دولتی، در طیف وسیعی از نهادهای درگیری، از جمله نیروهای مسلح فارک در کلمبیا، دولت اسلامی در سوریه و عراق، طالبان در افغانستان، ببرهای تامیل در سریلانکا، نیروهای مسلح کرد در ترکیه، حزب مسلح دموکرات در سوریه، اقلیت کردستان عراق استدلال میکنند که برای گروه های مسلح غیر دولتی این امکان وجود دارد که به طور قانونی سیستمی از دادگاه ها را برای اجرای عدالت ایجاد کنند.

قواعد حقوق بین الملل عمومی که رفتار ها را در جنگ تنظیم می کنند، میتوانند به عنوان مجوز تاسیس دادگاه ها توسط گروه های مسلح تفسیر شوند؛ زمانی که دادگاه های شورشی به روش منطبق با روند قانونی عمل می کند خواستار میزان مشخصی از به رسمیت شناختن خود توسط دولت ها، نهادهای بین الملل و حتی سایر گروه های مسلح غیر دولتی هستند.

با تجزیه و تحلیل حقوقی غنی شده توسط بینش سایر رشته ها، دادگاه های شورشی برای همه محققان و متخصصان علاقه مند به قانون، عدالت و اثربخشی مقامات حقوقی جهانی در شرایط درگیری مسلحانه ضروری است چرا که اجرای عدالت کاری است بس دشوار.

سوال کلیدی که در باب آن به تحقیق در مورد دادگاه های شورشی پرداختیم این بود که های مدعیان اجرای عدالت در مناطق درگیری مسلحانه توانایی اجرای انصاف و عدالت را همانگونه که بیان میکنند دارند؟ ساختار این دادگاه ها به چه شکل است؟ در چه مناطقی عدالت را برپا میکنند؟